

Martus

ad dominum cotidie veniat peccatores qui surdi et muti eē dicuntur pro eo q̄ illa que pertinet ad salutē suā nō p̄nt loq̄ seu dicere seu aliqua honesta et utilia p̄dicare. utilia sc̄i correctionem et bonam monitionem non possunt audire. nec ad aliquam bonam doctrinam cor suū applicare. **J**e vi. Incircūcise aures eoz: et nō possunt audire. Sed quandoq; xp̄s vel platus istos seorsū a tumulti negotiorū et hominum per contemptū separat donec saliua bone doctrine lingua taliū tangat. et sic ad r̄ē loquēdum. confitendum. laudandum. et gracias agendum ipsos auit et disponit. ipsos eidam digitis suis id est domis spiritus sc̄i vel digitis sue liberalis gracie vel distribucionis vel digitis sue passionis vel correctionis illoꝝ aures id est auditū et attentionem aperit. vinculū eorum lingue sc̄i verecūdiam ignorāciā obstinationem. insolēciam. ac impudiciaz resolut. ita q̄ diligenter loqui et r̄ē audire et attendere eos faciat. **V**nde de tali spūali medico potest dici qđ sequitur: Bene omia fecit: qz surdos fecit audire et mutos loqui. **M**atth. vi. Surdi audiūt et oīci vident.

O quodā demoiaco ducit ad ih̄m ut ab eo sanaret̄ dī b̄ q̄ p̄t eī dixit xp̄o Attuli ad te filiū meū habentem spiritū mutū ab infancia sua qui vbiacumq; apprehendit al-

lidit eū et spumat et stridet denti b̄ et arescit: sepe eciam eū ī ignem et aquam misit ut eū p̄deret. Et attuli eū ad discipulos tuos et eū sanare non potuerūt. **C**ristus igit̄ istū sanavit et spūm surdum et mutū id est qui mutitatē et surditatem ī eo causauerat effugavit. **I**ste demoiacus fīgt peccatore qui a discipulis sanitati non potuit ad significandū q̄ solus deus et non homo peccata dimittit. **L**uce. vii. Quis potest dimittere peccata nisi sol? de? **I**ste igit̄ quādoq; ab infancia a demonē obſidetur id ē demonū seruicio p̄ vicia ſubiugat̄ a quo et p̄ quē multis spūalib⁹ infirmatib⁹ occupatur. Et primo qui dem istū facit surdum inq̄tū non dignatur bonum audire: mutū inq̄tū non vult dicere: alisū in terra inquātū hoc ſolet p̄ avariciam ad bona mundi effudere et ea concupiscere et amare. Et breuiter istū facit ſpumare p̄ luxuriā. stridere p̄ detractionē vel iracūdā: arescere p̄ iniudiā: **I**n aquā eciam ipsum picit per gule ingluuiem. et eum in ignē mittit p̄ malam cōcupiſcēciam: et ſic diuerſimode mitit ipsum p̄ dere p̄ dampnacionis molestiā. Et breuiter quādo immundus spiritus mente occupat p̄ peccatum ipsam ſolet diuerſimode invadere et nunc p̄ vnu viciū nūc p̄ aliud infestare. ita q̄ quandoq; eft ita obſtinatus et malus q̄ discipuli

Marc.

xpi sc̄ p̄dicatores et plati ipsū
nequint corrīgē. cōuertere vel sa-
nare. Quinīmo nc̄ē ē q̄ ipse cri-
stus p̄ seipsū sc̄ p̄ spūalē inspia-
cōe et vocacionē ipsū dignetur
mīscorditer liberaē. Tales igi-
t̄ dēomiaci et obstinati deo dimit-
tūt q̄ p̄ alios nullaten? dūtūt.
Eccēs p̄o. Perūsi difficile corri-
gūt̄. ab ipso aut̄ deo qñz miracu-
lose curat̄ et ad salutis semitā re-
duat̄. Ps. Tibi dēlictus ē pau-
per orphano tu eris adiutor. **C**
Vel dic f̄m sanctos q̄ iste figt̄
gen? būanū dēomib⁹ p̄ ydo-
latriā et diuersos errores sub-
ditū qd̄ p̄ moyſen et pp̄hetas
et alios discipulos sanari ac sal-
uari nō poterat quinīmo ipsum
dyabolus grauabat. nc̄ē ē igif̄
q̄ ipse dñs p̄sonaliter iteruem-
ret et q̄ p̄ seipsū et nō p̄ discipu-
los istū saluaret. Joh. iij. Ego
rēmā et curabo eū. Vide filēz ex-
positōe de baculo helizei q̄rto ē
gū q̄rto. **D**iscipulis petetib⁹
a xp̄o q̄re quod dā dēomū non
poterant expulisse dixit ihesus
q̄ hoc gen? dēomioz nō expelli-
t̄ nisi in oraciōe et ieumio. De is-
to ē math. xvij. ppter increduli-
tatem suā nō poterāt ipsū dis-
cipuli eieāsse. et sic patet q̄ fides
ieumū et orō valēt sūmope cō-
tra dēomia et peccata. Cum do-
minus vellet istum dēomiacū
quem pater suus sic ad crīstum
adduxerat sanare. dyabolus ce-
pit eū crudelius impugnare ita

q̄ expulso dēomio hō quasi moe-
tuus erat et cecidit h̄ ipsū domi-
nus subleuauit. **S**ic vē cū dia-
bol? vidz q̄ hō dī de sua ptāte p̄
pīmaz recēdēt et q̄ xp̄c ip̄m vult
de suis maib⁹ liberare vtpote qñ
vidz q̄ p̄ su? sc̄ p̄dicator eū ad
domīnum mititur adducēt et ap-
portare. tunc forci? p̄ temptacio-
nes eū inuadit. et ne ipsū p̄dat
contra eū insurgit. **Q**uod tamen
parum sibi valet. quando ipsū
deus saluare decreuit. quia das-
to q̄ mortu? i. obstiatus et pec-
cator appareat. qñq; tñ manū
sibi sue mīc portigit: et ipsū ad
statum et vitam gratie reducit.
Psalmista. Buscitans a terra in
opem et de stercore erigens pau-
perem. **V**el dic q̄ quando q̄s
a dyabolo p̄ temptationes for-
cius inuadit tūc magis est p̄
pe q̄ a dyabolo liberetur. et sa-
lus p̄petuo sibi detur. **H**ic di-
citur de quodam homine qui in-
cristi nomine dēomium ejcie-
bat et tamen xp̄m nō seq̄batur.
Quē cū discipuli phiberēt de?
noluit. imo ipsū sic dīmitti mā-
dauit. Nolite inqt̄ phibēt eū q̄z
nēo ē q̄ facit v̄tutē i noīe meo et
possit male loq̄ de me. q̄ ei nō ē
adūsus nos p̄ nob̄ ē. **I**sta p̄nt
allegai q̄ nō dī eē aq̄s ita mal?
volēs mala loq̄ de illo i c? noīe
v̄tutes facit. i. de illo a q̄ v̄tutē
et dignitatē reōepit. sub quo ho-
norem et potestatem acquirit.
Nēo iquit dñs qui fecit v̄tutes

Mart.

in nomine meo potest cito mala loqui de me Qd tamē est contra multos qui lacerant et mordent benefactores suos. et illos i quo rū nomine. i. sub quoy p̄tate ex ercent in hoc seculo actus mag nos **D**Vel dic q̄ mali qui non sequuntur xp̄m in morib⁹ et vita qñq; i noīne eius virtutes faciūt in exemplis. in opib⁹ et doctri mis sicut ad litterā patet de ypo critis q̄uis sint mali. demoniāt̄ in xp̄i nomine eiciunt. in q̄tum bñ do ēdo peccōres auertūt̄ **V**n nec isti hec debēt phiberi facē cū a bonis et malis xp̄s. et xp̄i virtus debet p̄dicari.

Quoniam q̄dam genu flexo a xp̄o petisset quid faciendo vitā eternā habe ret. et cr̄stus sibi dixisset. si vis ad vitā ingredi serua mandata: et ipse se ea seruasse a iuuentute iactaret. incepit ih̄s p̄suadere p̄ h̄ verba **V**nū tibi deest: vade et redē omnia q̄ habes et da pau perib⁹. et habebis thezaurū i œlo et remi et sequere me **I**pse aut̄ hijs auditis abiit tristis merēs q̄. erat em̄ habens multis pos sessiones. xp̄s aut̄ occasione ei locutus est dices. q̄ facilius ē camelum p̄ foramen acis trāsire. q̄ diuitem in regnum œloy intrare **C**Ita allega q̄ vir ē itab⁹ diues nec tatus mandato rū obseruator si agit q̄ diuici as dimittat post xp̄m p̄ paupera tis imitacionē vadat. terrena cū

eternis cōmutet et thezaurum si bi prestari querat œlestem quīn tristis et desolatus efficiat et qn̄ a xp̄o pocius recēdere eligat. q̄ p̄ viam p̄fectionis dñm sequat̄ **D**ifficile enī ē diuitē intrare celū cū diuicias nolit saltē q̄tūcūq; ad effectū vitare **M**ath̄ xix. **D**i ues difficile itrabit regnū œloy **C**lāter filioy zebedi accessit ad dominū et petēs ab eo. q̄ dū in regno suo reiret vnius filiorū ad ipius xp̄i dexterā aliis ad si mistra se deret. ip̄am autem dñs de imprudēcia reprehendit dices **N**escitis qd petitis. **C**alicē igi tur. i. passionem et tribulacionē et nō sessionē ill̄ obtulit et nō h̄ ee suū illis dare h̄ quib⁹ a patre patū ē indicat dices **C**alicē meū bibet̄ et baptismo q̄ ego bapti sor baptizabim̄: sedere autē ad dexterā vel ad simistrā non ē meū dare vob⁹ h̄ q̄b⁹ patum ē a p̄ meo **I**sta possunt allegari quō carnalis affectus facit quandoq; matrē. i. affectuosū hominē prō suis iniusta petere et eum velle plus q̄ exigāt sua merita p̄mo uere **V**erūt̄ xp̄s id est vñct̄ sc̄ plāt̄ cui fit talis peticio deb̄tales idigne petētes ēdarguē et eos ad virtutū exerciciū iclinare. **S**i enī a prelato petat̄ q̄ det ali cui sessionem. i. officiū vel p̄mo donem. primo āte omnia debet eis proponere calicem et baptis mum. calicem dico tribulaciois et baptismum purificacōis.

Mart.

Ac si diceret **Ante** debetis t'bu-
laçōe sustinē. et puritatē mētis
babē. anq̄y debeatis ad dignita-
tes ascendē. **M**eū inquit nō est
dare vob̄ supple calicē à baptis-
mū bmoī n̄ exptis vel iſufficiēti
b̄ a idignis bmoī ſectionē h̄ ſo-
lū illis q̄b̄ a prē meo patū ē q̄
bñt ſcītātē et pfectōe. **A**c si dice-
ret. **M**ecū in dignitatib̄ nō d̄z
ſed ē. mihi qui calicē dñm biberūt.
et aīci facti ſit **Unde** p̄s Calicē
ſalutaris accipiā z̄. **C**ec̄ qui
dā ſedebat ſeauſ viā mendicās
et nō obſtātē ipedimēto turba-
rū multo magis clamabat dicē
do. miferē mei fili dauid. cū a cri-
ſto fuish vōtus ſtatū r̄fētū
p̄iecit et exiliēs ad xpm reit. et
ab ipſo illuīnacōe recepit. **S**ic
vere p̄coꝝ quāuis fit obſtīmat?
et oēcū. ſi tamē ſentiat ſe a deo
vocari et ad ſalutis ſemītā p̄ iſpi-
raçōe iuitari. ſtatū debet p̄ oſen-
ſum poſt eū ſurgere. et p̄ bona o-
pa poſt eū ſalire. **V**estimētū ma-
le ouerſacōe vel opimētū c̄. cū
q̄ male exuſacōms deponē vt
ſic poterit lumē diuine gratie a
dño recip̄e. **A**d ep̄b v. **S**urge q̄
dormis et exurge a mortuis et
illuīabit te xps. **I**llum eīn xps
illuminat qui de poſito male co-
uerſacōi habitu ipsū ſeq̄e et ho-
norat. **V**ide ceta mat̄b. xx. de du-
obi oēcū in fine. **D**e vidua et de
duobi inimicis vide ifra lu. xxi.
Todas deſiderias pecuiaꝝ
cū nō haberet quid ren-

deret q̄ ipsū xpm adiijt p̄inci-
pes iudeorum et de cristo p̄ pe-
cunia vendendo incepit tractare
diēs. **Q**uid vultis michi daē et
ego eū vobis tradam. **A**cceptis
aut̄ ab eis trīginta argēteis ip-
ſū ſedidit. et eum osculo tradi-
dit. q̄ finaliter penitens ſe male
fecisse clamauit. et desperās ſe la-
q̄o ſuſpēdit et viſcēa eius effuſa
ſūt mediꝝ crepuit. ſicut dicit̄ ac
tuuim primio. **S**ic vere viſeſ
faore ſimoniaci prelati. **I**ſti eīn
cristum idest gratiam sp̄us ſanc-
ti vel accessionem ad cristum. i.
beneficiū vel officiū eccāſtīcū nō
tradunt aliaui mihi ouemāt de m̄
cēde dicētes. **Q**uid vultis michi
dare et ego eū vobis tradā. **A**t
illi oſtitueſt ei xxx argēteos. fi-
naliter tū p̄ mortē xpi penite-
būt in iſerno vbi ad iſermi pa-
tibulū ſuſpēdet et p̄ dolōe crepa-
būt. et ſeda viſcēa. i. in interio-
ra cogitamina in cīnia effundēt.
et apparebūt. vel vbi viſcēa ipi-
a oīta xpm et deum et desperaci-
onem eructabunt. **V**el dic q̄
prelati ſimoniaci. qui vendunt
cristum pecunia ſuſpendentur.
per mentis elacionem crepan-
t. et per iactantiam et preſumpcio-
nem viſcēa ſue mifericordie per-
dunt et ipſa in terram effundūt
per terrenorūm auariciam et af-
fectionem. **V**el eciam viſcēa
iſtorūm ſigſificant eorū nepotu-
los quos in ecclēſia promouēt
dum ſunt ibi. qui reuera poſt

Mart.

ipsoꝝ morteꝝ cōsueuerūt de corꝝ
pe ecclesie eici et effūdi id est de
beneficijs suis expelli et in terrā
id est ad statum iſimū deduci.
Tre. ij. **E**ffusū est in terrā iecur
meū. **J**udas autē volēs xp̄m
i mortē tradere mīstris dedit fig-
num dīcēs. **Q**uē osculatus fuēo
ipſe est r̄ē. **C**ū igit̄ xp̄s ēet i o-
to iudas ad eū accēdens. osculū
ſibi dedit et ſic osculādo ipſū ip-
ſis monſtravit q̄ gladijs et fūſti
bō eū apprehenderūt. et ipſū ad
ſupplicia deduxerūt. **J**udas p-
ditor est mūdus qui ipſum quē
osculatur pſperis cui arīdet et
quē fauoribō tpalibō amplexa-
t̄ ſatellitibō id est demomibō i m-
ferno et tribulaciōibō tradere cō-
pbatur dīcēs quēaūq; osculatus
fuerō r̄ē. **Q**uia reuera ortus deli-
arū i quo homo ſpaciat̄ arcis?
fauoy et diuiciarū q̄bō hō i mū-
do ditat̄ osculū q̄ amplex? for-
tune et pſperitatis ſigna ſunt q̄
talis finaliter debet capi. t̄a t̄ba
demonum ad tormenta deduci.
qz quanto plus homo talibō os-
culis alludit̄ tāto captio eius p-
atior et celecioꝝ iueitur. teste am-
broſio. **C**ōtinuus ſuccelus tpa-
liū eterne dampnaciōis eſt iindi-
ciū. vnde de tali iuda id ē de tali
mūdo vel fortunato ſuccelus dici-
t̄ eccl̄. **xij.** **I**n labijs indulcat
iimicis. **D**e iobāne dicitur q̄
adolescens q̄dam amict̄ ſyndo-
ne ſup nudū. videns q̄ ministri
p ſtē tenebant eū ut puniret.

relicta ſindone nudus p̄fugit.
Sic vere ſi ſatellitēs diaboli per
vestes bonoꝝ temporaliū noſ
capiāt. t̄ ſi iſtis mediātibō i ma-
lis oplacēcīs nos determinēt. t̄
involuāt ipſas terrenōꝝ bonoꝝ
vestes debemus p cōtemptū rei
cere et nudi id est pauperes t̄ cō
ſciencia mundi debemus de eoꝝ
manibō recedere. **Amos. ij.** Ro-
bustus corde inter fortes nud?
fugiet. **M**ilites cruciſterunt
dñm: et inter ſe vestes ſuas diui-
ſerunt. **S**ic vere milites regū
et principum officiales xp̄m m-
ploa ministroꝝ clericōꝝ t̄ pau-
perum cruciſgūt. inq̄ū iſti xp̄i
ſeruitores moleſtant multiplicā-
ter et affligunt. **Mathei. xxv.**
Qd̄ vii ex mīmis meis feciſtis
r̄ē. Et vestes eciā temporaliū bo-
norum ſuorū ipſis p rapinā ſub-
trahunt et inter ſe diuidūt t̄ diſ-
pgunt. p̄s. **D**iuiſerunt ſibi veſti-
menta mea. **T**umica ſaluato-
ris q̄ incōutilis dicta eſt quam
milites nō diuiſerūt. ſeā ſortiti
fuerūt d̄r fuisse qdā tumica incō-
ſuta ſcilięt acu fine ſutura cōtex-
ta. quam beata virgo ſibi exiſten-
ti puulo dicit̄ feciſſe que tandem
ſecundum crementum corporis di-
citur concreuiſſe. et ſic ſemp ſuo
corpori aptata fuisse que fine de
cremento q̄ diu vixit durabat.
ita q̄ ipſam nulla antiquitas cō-
ſumebat. **I**llam etiam ſicut poſ-
tea ponunt alij pilatus habuit
et qnāiq; vocabatur ad cēſarem

ipsū volētē occidē mox vt eū vi-
deret ira iphus contra eum q̄esce-
bat. mox vero cū ab ipso exierat
statī cōn̄ eū seuebat. h̄ eo iterū
ad impatoris p̄sentia vōto statī
v̄tute tuic p̄nceps ad māsuetu-
dīm redibat et eū t̄qm iustum
absoluē p̄ponebat. **Aduerbes** i²
ad hoc p̄nceps ipsum expoli-
ari fecit et tūc ḡtra eū insamens
ip̄m ad exiliū cōdēpnauit. sic h̄
oīa in historijs qbūsdā cōtinēt.

Tunica saluatoris. i. salutis
tunica est diuina gracia quā ma-
ria virgo. i. amaritudo penitētie
cū acū contricōnis cū v̄ginitate
et cū purificacione et mundicia
confessionis cōponit ita q̄ nul-
lā scissurā vel rupturā alic? discō-
tinuacōis vel impseuerātie ibi po-
nit. **Vnde** ad hoc q̄ maria idest
amara penitentia tuicā grē faci-
at p̄t dici illō. **Job** xxi. Tunica
succinxit se et misit se in mare. **I**s-
ta ei tuica ī xp̄o. i. ī psonis boīs
sp̄ auget. Et quāto plus p̄ bona
opa creuerit tāto ad etatē maiō
rē puenūt. et tanto in iphis tuī-
ca ī cōsutilis. i. gratia et perseue-
rantia plus augetur. **I**sta aut tā-
te v̄tutis ē q̄ si pylatus. i. p̄ccōr
quātūcūq; fuerit malus ipsam
induat nūḡ erit sibi imperator
œlestis deus irritatus. quin quā-
do cū ista tunica corā ipso in die
iudicij ḡparebit sibi in mansue-
tidinē queratur et qn ab ipso
mīam cōsequat. Si vero ḡtigat
q̄ fine tunica diuine grē hō tūc-

adeat impatore ira dīm statī cōn̄
eū mouebit et dabit sibi infēle
exiliū et tormentū. **B**ñ igit̄ dicit̄
apo. xvi. **B**tūs qui custodit res-
timēta sua ne nudus ambulet.
DVel dic q̄ ista tuica xp̄i fiḡt
eccām q̄ reuera simplex et inco-
sutilis et sine diuisione scismatis
vel errois dīz eē: et sic poterit sp̄
crescere et augeri. **A**d ep̄b. q̄nto
fecit sibi eccām. non habentē
maculam.

Alde mane p̄ma sabba-
torū mulieres de nocte
venerūt ad monumen-
tū vt vngерent. cū aromatibus q̄
emerant corpus xp̄i. **C**ū cōque-
rerentur de lapide ad ostiū ūol-
uēdo h̄ "q̄ math. xxvij. dicitur
Ecce terremotus factus ē mag-
nū angelus dīm descēdit de celo
et acēdens reuoluit lapidem et
se debat supeum. **E**rat aut asp̄ cū
eius sicut fulgur et vestimenta e-
ius sic mir. **S**atellites vero qui
corpus cristi in sepulchro serua-
bant quasi mortui cecidēt mu-
lieres ecīā p̄dictē ad aspectum
eius fortiter obstupuerunt. et
sicut marcus dicit hic q̄ mulie-
res intrantes in monumentum
viderunt istum in forma vni-
iuemis stola candida coopti. **I**s-
te aut ā gel̄ mulies fuit solat̄
et īsurrexisse dīz p̄testatus. Sa-
tellites v̄o fruct et ip̄os q̄si mor-
tuos déliquit. **P**er sepulchrum
dīm p̄t itelligi ecīā māl̄ in q̄ cor-
pus xp̄i saēmto altais fuat̄.

Marc.

Vel ecia; ecclesia vniuersalis
in qua corpus xp̄i i persona pau-
perū mortuū et depresso iacet
et substernit. Vel sacre scripture
misteriū in quo corpus xp̄i mo-
tuū iacet. In quo ecia de morte
corporis xp̄i misteriū continetur.
Mulieres iste deuote aias seu
mentes vel psonas simplices de-
signat. q̄ aromata v tutū vel vns-
genta deuocionis leniturāq; cō-
passiois portant. et ibm siue i
psona pp̄a siue paupm p com-
passioē vngere et linire affectāt
Marci. ix. Veit mulier habens
alabastrū vngēti preciosi et ef-
fudit sup caput ibu. Lapis gran-
dis qui ibesū claudit pond? dif-
ficultatis sigt. qd ē i via reiendi
ad ibesū mulieres istas. i. sim-
plices retrahit atq; gnat. Venī-
do em ad paupere obuiat lapis
pp̄ie paupertatis veniendo ad
scripturā o buiat lapis difficulta-
tis reiendo ad eū in sepulcro mē-
tis p deuocionem obuiat lapis
nr̄ male cōsuetudinis et fragili-
tatis. et ideo iste mulieres ante
oia debent aurilia bonoy querē
vt lapidē hui? valeat submoue-
re dicētes. Quis reuoluet nobis
lapidē? Per agelū istū possunt i
telligi boni eccāstici vel plati qui
euera debent dici iuuenes p vtu-
tem fortitudinis et constanciē. An-
geli p virtutem limpiditudinis et
prudencie. aspectu fulgurei p v-
tutem seueritatis et iusticie. cum
vestimentis candidis p virtutez

castitatis et mundicie sicut de an-
gelo thobie dicitur Thobie. qn
to Q ip̄i inuenient iuuensem
splendidū stantem p̄cinctū patū
ad ambulandū. Isti enim debet
aspectu sue seueritatis et iusticie
satellites dyaboli. i. peccatores
terrere. Isti p equitatē et mentis
tranquillitatē debent sedere. Isti
i mouimento xp̄i p sue passiois
meditacionez vel scripture expo-
sitionem vel p pauperū nutcio-
nem debent manere ita q̄ etiam
mulieres id ē simplices debent
cōsolari et fouere et lapide. i. oē
impedimenū quo min? ihesum
inuenire et ad eum p spem et de-
uocationem remire valeant remo-
uere et de resurrectione et alijs ar-
ticulis ipsos instruere Apo. xiiij.
Vidi agelum dei forte volantem
p mediū celi. Et apoē. x. Cuius
facies erat sicut sol. Ista igit̄ est
veritas q̄ quo ciens mulieres et
deuoti ad ihesum volunt p spem
et penitenciam accēdere. et eū p
compassione et deuocionē i se v̄l
insuis pauperib⁹ vngere. Sp de-
bent agelos. i. viros eccāsticos et
platos obuiā habere q̄ oia ipē-
dimenta debet tollē et oēz offen-
dibili lapidem emouē et eos oso-
lari beigmiter et iuuare vt sic de-
tib⁹ agel. i. virt⁹ eccāstic⁹ dicat̄
illud Act. i. qd de angelis d̄z Ec
ce duo virti astiterunt iux illos i
vestib⁹ albis. E Explicit moralisacio
sacio secundū marciū. Incipit
moralisacio secundū lucam. M